

20 באפריל 2004

לכבוד
עו"ד הרצל שבירו
ראש המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים
ת.ד. 45208
ירושלים 91450

בדואר
ובפקס: 02-5412469

שלום רב,

הנדון: ערר על תוצאת חקירת מח"ש בעניין הריגתו של המנוח מחמוד אלסעדי על ידי כוח משטרת

סימוכין: מכתבינו מיום 11.12.2003, 29.12.2003

מכתבכם מיום 9.2.2004. מספרכם 6288/03

בהמשך להתכתבות שבנדון, הריני להגיש ערר על החלטת מח"ש לסגור את תיק החקירה בעניין הריגתו של המנוח מחמוד אל-סעדי בידי כוח משטרת, וזאת מהנימוקים שלהלן:

סיבת מותו של המנוח מחמוד אל-סעדי

1. המנוח מחמוד אל-סעדי נורה בידי המשטרה ביום 8.12.2003 ברמלה. לפי ממצאי דו"ח נתיחת גופתו של המנוח מחמוד אלסעדי מיום 8.1.2004, שנערך במכון לרפואה משפטית באבו כביר, כיוונו של הכדור הקטלני שפגע במנוח הוא מאחורה – קדימה. לפי ממצאי דו"ח הנתיחה יוצא כי¹:

"על סמך תוצאות הנתיחה בגופתו של מר מוחמד (צ"ל מחמוד – מ.ד.) אלסעדי בן 17 שנה, הנני מחווה דעתי כי מותו נגרם מנזק חמור למוח ממעבר קליע דרך הראש. **כיוון מסלול הקליע – מאחורה קדימה מימין שמאל ומלמטה למעלה.**" (הדגשה שלי – מ.ד.)

אשמת השוטר יוגב קוגון

2. בהודעתו בפני מח"ש מיום 9.12.2003 מציין השוטר יוגב קוגון מיחידת צבר כי ביום הירי לעבר המנוח מחמוד אל-סעדי והריגתו, הוא יום 8.12.2003, הוא עמד מאחורי מכונית המזדה שנהג בה המנוח, וירה ירייה אחת לכיוון הנהג, בלשונו "יריתי ירייה אחת בשמשה האחורית לכיוון הנהג"². כך גם בדו"ח הפעולה שלו מיום 9.12.2003 שבו ציין כי "יריתי ירייה אחת לכיוון הנהג"³.

3. השוטר קוגון ירה באקדח אשר מספרו 96310769⁴. מדובר באקדח מסוג יריחו אשר לפי המחלקה לזיהוי פלילי במשטרה אכן היה מעורב בירי בעת הפגיעה במנוח מחמוד אל-סעדי⁵.

¹ ראו דו"ח המכון לרפואה משפטית באבו כביר מיום 8.1.2004, עמ' 7.

² ראו הודעת קוגון בפני מח"ש מיום 9.12.2003, גיליון 2, שורה 8.

³ ראו דו"ח פעולה של השוטר קוגון מיום 9.12.2003, דף 2, שורה 2.

⁴ ראו מזכר מיום 14.12.2003 משי אוחנה אל דרור מח"ש בעניין "השוטר יוגב קוגון".

4. יצויין, כי השוטר קוגון, הן בפני חוקרי מח"ש והן בדו"ח הפעולה שלו, לא ציין כי ראה מי מאלה אשר ישבו ברכב המזדה החזיק אקדח כלשהו, וממילא לא כוון אקדח כלשהו לכיוונו. יתרה מכך, כשנשאל על ידי חוקר מח"ש אם שמע שמישהו צעק "אקדח" הוא ענה בשלילה⁶:

"שאלה: האם שמעת שמישהו צעק אקדח?
תשובה: לא."

5. השוטר קוגון טען בחקירתו בפני מח"ש כי הוא ירה את אותה ירייה משום שחש בסכנה כאשר מכונית המזדה שנהג בה המנוח היתה עלולה לנוע לכיוונו. בהקשר זה קוגון אמר בהודעתו בפני מח"ש כי:

"...ראיתי שאורות הרברס שלו [של המזדה – מ.ד.] נדלקים וראיתי שאני קרוב מידי למזדה והוא עלול לפגוע בי יריתי ירייה אחת בשמשה האחורית לכוון הנהג."

6. מהודעותו של קוגון עולה כי: **ראשית**, הוא ביצע את הירי הקטלני כאשר ראה את אורות הרברס, כלומר בטרם הרכב ביצע תנועה כלשהי כלפיו. כלומר, ובהנחה כי אכן דבריו משקפים את אשר קרה, קוגון יכול היה פשוט לזוז מכיוון נסיעתה המשוער של המזדה כדי לא להעמיד את עצמו בסכנה כלשהי.

7. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שמכונית המזדה שנסע בה המנוח היתה מוקפת בשלושה רכבים: מקדימה (מונית הטרנזיט שעמדה ברמזור), מצד שמאל (מכונית אופל שכורה ובה שוטרים בלבוש אזרחי מתחנת רמלה), ומאחור (מכונית הטויוטה המשטרתית). כלומר אפשרויות התמרון של אותה מזדה היו מצומצמות ביותר, לעומת האפשרות הקלה לביצוע שעמדה בפני קוגון לזוז משם בצעד אחד או שניים.

8. **שנית**, ובהנחה כי קוגון אכן הרגיש בסכנה כלשהי כפי שהוא טוען בעדותו בפני מח"ש, הרי הוא בחר באמצעי הכי קטלני, של ירי אש חיה **לכיוון הנהג**. קוגון לא עשה שימוש באמצעים פחותים יותר, אשר סכנתם איננה קטלנית ואשר יכלו להשיג את המטרה שהוא טוען לה והיא ניטרולו של רכב המזדה. כך, למשל, היה באפשרותו לירות לכיוון הגלגלים, להבדיל מהירי שביצע לכיוון הנהג דווקא. למותר לציין, כי הוא גם לא הזהיר מאן דהוא בטרם ביצע הירי.

9. **שלישית**, קיימים ספקות רבים באשר לטענה כי הירי בוצע כתגובה לתחושת סכנה כלשהי. כפי שקוגון עצמו מעיד בהודעתו בפני מח"ש, בשלב הירי שלו נשמעו יריות רבות. לשיטת קוגון "בשלב הזה כל הזמן נשמעו יריות."⁷ במקום האירוע בוצע ירי אך ורק על ידי שוטרים שנכחו במקום.

⁵ ראו חוות דעת מומחה של ברנרד שכטר, מהמחלקה לזיהוי פלילי – מעבדת נשק, מיום 4.1.2004, עמ' 5.

⁶ ראו הודעת קוגון בפני מח"ש מיום 9.12.2003, גיליון 3, שורות 18 – 19.

⁷ ראו הודעת קוגון בפני מח"ש מיום 9.12.2003, גיליון 2, שורות 14 – 15.

לפחות **15** כדורים⁸ חיים נורו על ידי השוטרים במקום הריגתו של המנוח אל-סעדי, כולם לכיוון מכונית המזדה. רק שוטר אחד מבין אלה שהיו בקרבת המזדה ישב בה המנוח, אפי תשובה, טען כי המנוח החזיק אקדח ואף כיוון אותו כלפיו. האחרון גם טען כי צעק "אקדח" בטרם הירי, צעקה שלא נשמעה על ידי עמיתיו השוטרים, לרבות קוגון כמבואר לעיל.

10. על צורת התנהלות השוטרים באותו אירוע ניתן ללמוד גם מעדותו של האזרח אריק בראון. מר בראון עמד בעת אירוע הירי והריגתו של המנוח בצומת שבו אירע אותו מקרה, צומת ההסתדרות פינת בן צבי ברמלה. בהודעתו למח"ש מר בראון מציין, בין השאר, כי לא ניתן היה לזהות כי מדובר בשוטרים; כי מספר שוטרים ביצעו ירי כלפי מכונית המזדה של המנוח; וכי המכונית המשטרית (מסוג טויוטה) היא שפגעה מאחורה במזדה שעמדה ברמזור. מר בראון אמר בהודעתו האמורה כי⁹:

"...הרכב [המזדה- מ.ד.] עצר בנתיב הימני של רח' בן צבי לפניו היתה מונית ברמזור. ואז הגיע רכב מסחרי לבן הוא נתן מכה מאחורה התנגש בכוונה במזדה ומהצד בא אוטו מושכר קטן...מהרכב המושכר ירדו או ארבעה או חמישה אנשים. ראיתי שניים אשר ירדו מהרכב ושניים היו עם אקדחים וירו על הגלגלים. הם היו על אזרחי בלי כובעי משטרה ובלי כלום ואי אפשר היה לדעת כי הם שוטרים. אחרי שהשניים ירו על הגלגלים בא עוד שוטר וירה דרך השמשה הקדמית מהצד של הנהג...כשראו אותו אמרו השוטרים שהוא מת. אחד השוטרים שהוא אחראי עליהם קרא לכל השוטרים ואמר להם אני הרגתי אותו ואז הם שמו את הכובעים על הראש...

שאלה: כמה שוטרים ירו?

תשובה: ארבע או חמש שוטרים. כל השוטרים ירו....הם סתם ריססו את הרכב.

שאלה: האם מישהו בתוך הרכב כיוון נשק?

תשובה: האמת אני לא ראיתי את זה.

שאלה: האם ראית נשק ברכב?

תשובה: לא ראיתי.

...

שאלה: האם השוטרים צעקו לרכב משטרה?

תשובה: אני לא זוכר שצעקו. הם ישר יצאו מהרכב והתחילו יריות."

11. מצורת הירי האמורה עולה, אפוא, כי קוגון והשוטרים האחרים שירו השתמשו בכוח מופרז, ללא צורך, וממילא בניגוד לדין.

12. השוטר קוגון ביצע ירי שלא כדין שגרם למותו של אזרח. הוא הפר את החובות המוטלות על שוטר בבואו לעשות שימוש בכוח בעת ביצוע מעצר. חובות אלה הותוו בהחלטת בית המשפט העליון בע"פ 486/88 **אנקונינה נ' התובע הצבאי הראשי** פ"ד מד (2) 353, 368 - 374. באותו עניין נקבע כי

⁸ ראו חוות דעת מומחה של ברנרד שכטר, מהמחלקה לזיהוי פלילי – מעבדת נשק, מיום 4.1.2004, עמ' 5 –

6. ראו גם מזכר מיום 8.12.2004, דו"ח תפיסה וסימון.

⁹ ראו הודעת מר אריק בראון בפני מח"ש מיום 22.1.2004. הודעתו של מר בראון מתיישבת גם עם מזכר משטרתי מיום 8.12.2003 שנושאו "דו"ח תפיסה וסימון". במזכר רשום כי "היום במהלך קבלת דו"חות הפעולה של השוטרים והמתנדבים אשר פעלו באירוע ירי הוברר לי כי 2 שוטרים ומתנדבים ביצעו ירי". בנוסף, דבריו של מר בראון בעניין הפגיעה במזדה על ידי מכוניות המשטרה נתמכים בחוות דעת של המחלקה לזיהוי פלילי במטה הארצי, מאת אריה משה, מיום 8.2.2004. בסעיף 9 לאותה חוות דעת נסקרות הפגיעות החיצוניות של המזדה. שם נאמר כי יש פגיעות מאחורה ומהצד השמאלי, אך לא מקדימה. דבר המתישב עם ההנחה כי שתי המכוניות המשטריות, אחת מאחורה ואחת מצד שמאל, הן שפגעו במזדה ולא להיפך. כלומר אין אינדקציה אובייקטיבית כי המזדה פגעה במונית שלפניה.

חובה על השוטר לעשות שימוש בכוח רק באופן פרופורציונאלי לסכנה הנתענת. כמו כן, גם כאשר עושים שימוש בכוח, והשימוש באותו כוח הינו לגטימי, חובה לבחור באמצעי הגורם לפגיעה פחותה, להבדיל מזה הגורם לפגיעה המקסימלית.

13. בנוסף, חובה על השוטר להזהיר בטרם עשותו שימוש בכוח, הן במילים והן באמצעות ירי באוויר אם בכוונתו לבצע ירי. לא למותר לציין, כי על מנת להשתמש בכוח בעת מעצר באופו לגטימי, על המעצר עצמו להיות חוקי.

14. השוטר קוגון הפר את כל החובות המוטלות עליו. הוא ביצע ירי קטלני כלפי המנוח מחמוד אל-סעדי כאמצעי ראשון. קוגון לא הזהיר, לא במילים ולא באמצעות ירי כי הוא עלול לירות לכיוון המנוח. הוא גם ביצע ירי שקטלניותו אינה משתמעת לשתי פנים: ירי לכיוון המנוח, ולא לכיוון אחר כדי לממש את מטרתו ולנטרל את הרכב. כך, למשל, הוא לא ביצע ירי כלפי הגלגלים.

15. הואיל והשוטר קוגון הפר את החובות המוטלות עליו על פי דין בעת ביצוע כוח לשם מעצר, אין הוא נהנה מהגנת הדין הפלילי שבסעיף 34 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977. ראו בהקשר זה גם את סעיף 34טז לחוק העונשין הקובע כי "הוראות סעיפים 34, 34א, ו-34 יב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות הענין לשם מניעת הפגיעה". כמו כן, ולאור הפרתו לחובות האמורות המוטלות על איש מרות בבואו להשתמש בכוח לא עומדת לשוטר קוגון הגנת הציודק לפי סעיף 34יג לחוק העונשין¹⁰.

אשמת השוטר אפי תשובה

16. המנוח מחמוד אל-סעדי נורה גם בחזהו. בדו"ח נתיחת גופת המנוח נקבע כי:

"בנוסף נמצא פצע כניסת קליע בבית החזה משמאל שעבר דרך רכות ועצם השכם השמאלית (לא קטלני). כיוון מסלול תעלת הקליע – מקדימה אחורה, אופקי."

17. השוטר אפי תשובה הודה בחקירתו כי הוא ירה כלפי המנוח בעומדו לפני הרכב. לטענת תשובה הוא ירה כי המנוח כיוון אקדח כלפיו. תשובה טוען בדו"ח הפעולה שלו כי הוא צעק "אקדח" בטרם ביצע את הירי. לתשובה שתי גירסאות שונות באשר לתוכן צעקתו לעבר המנוח אל-סעדי. שתי גירסאות אלו ניתנו באותו יום בהפרש של שעות ספורות. בדו"ח הפעולה שלו מיום 8.12.2003 הוא טען כי צעק "אקדח עצור משטרה"¹¹, ואילו בהודעתו בפני חוקרי מח"ש הוא ציין כי צעק "אקדח זרוק את הנשק משטרה"¹².

18. השוטר תשובה ירה מנשק מסוג יריחו מספר נשק משטרתי 95314992¹³.

¹⁰ ראו דו"ח ועדת החקירה הממלכתית לבירור ההתנגשויות בין כוחות הביטחון לבין אזרחים ישראלים באוקטובר 2000 (ספטמבר 2003), עמ' 467 – 468.

¹¹ ראו דו"ח פעולה של אפי תשובה מיום 8.12.2003, עמ' 2.

¹² ראו הודעת אפי תשובה בפני מח"ש מיום 8.12.2003, גיליון מס', שורה 19.

¹³ ראו מזכר משטרתי מיום 8.12.2003 שכותרתו דו"ח תפיסה וסימון.

19. יודגש, כי הן בדו"חות הפעולה של השוטרים שהשתתפו באירוע הריגתו של המנוח אל-סעדי, והן בהודעותיהם בפני חוקרי מח"ש, לא ציין אף אחד מהם, למעט תשובה, כי המנוח החזיק אקדח כלשהו וכיוון אותו כלפי מישהו. יתרה מכך, שוטרים שהיו באותה זירה, ואשר היו בקרבת תשובה עצמו, ציינו בהודעותיהם למח"ש כי לא שמעו צעקה של תשובה בטרם הירי, בייחוד לא נשמעה על ידיהם הצעקה "אקדח". כך במקרה של השוטר קוגון כמבואר לעיל, וכך במקרה של השוטר אבי מולר שנשאל על כך מפורשות¹⁴.

20. גם השוטר חוזוף היאז העיד כי לא שמע את אותה צעקה נטענת. אותו שוטר, שעמד קרוב מאוד לרכב המזדה העיד כי לא ראה מישהו מתוך הרכב האוחז אקדח¹⁵:

"שאלה: האם שמעת שמישהו צועק אקדח לפני הירי?
תשובה: לא שמעתי.
שאלה: האם ראית מישהו מתוך הרכב אוחז אקדח?
תשובה: לא."

21. לא זו אף זו. על האקדח שנטען כי נמצא בצד של נהג המזדה, המנוח מחמוד אלסעדי (אקדח מסוג FN 9 מ"מ מס' C07653) לא נמצאו טביעות אצבעות של המנוח אל-סעדי או של מי משני הבחורים שהיו ברכב איתו¹⁶. בנוסף, וכפי שעולה מדו"ח נתיחת גופת המנוח במכון לרפואה משפטית באבו כביר, לא זוהו שרידי ירי כלשהם על כפות ידיו של המנוח¹⁷.

22. הוסף על כך את הקושי האינהרנטי בטענה שהמנוח החזיק אקדח, לאור טענה אחרת של השוטרים עצמם, כולל טענת תשובה, שהמנוח התקדם וחזר ברכב המזדה במרווח הצר שבין המונית שלפניו ורכב הטויוטה המשטרתי שאחריו. כיצד ניתן לנהוג ברכב בעת שינוי כיוון (קדימה ואחורה) וגם להחזיק אקדח ולכוונו כלפי מטרה כלשהי?¹⁸

23. הנה כי כן, ולאור העובדה שאף אחד מהשוטרים שהיו בקרבת המזדה, למעט השוטר תשובה, ציין כי ראה אקדח כלשהו ביד המנוח, לא כל שכן אקדח מכון כלפי מי מהם, קשה עד בלתי אפשרי לקבל את ההנחה שהשוטר תשובה עמד מול הסכנה של אקדח מכון כלפיו. עובדה זו נתמכת גם בראיות האובייקטיביות, בין השאר, של העדר טביעות אצבע כלשהן של המנוח על האקדח שהשוטר תשובה טען כי כוון כלפיו.

¹⁴ ראו הודעת אבי מולר בפני מח"ש מיום 9.12.2003, גיליון 3, שורות 26 – 28.

¹⁵ ראו הודעת חוזוף היאז בפני מח"ש מיום 9.12.2003, גיליון 3, שורות 3 – 6.

¹⁶ ראו דו"ח בדיקת טביעות אצבע של משטרת ישראל, מאת בוריס גלר, מיום 11.12.2003 (מספר סידורי 86381).

¹⁷ ראו דו"ח המכון לרפואה משפטית באבו כביר מיום 8.1.2004, עמ' 4, פיסקה 6.

¹⁸ ראוי לציין בהקשר זה כי השוטר הראשון אשר ניגש למנוח לאחר פגיעתו היה השוטר אבי בן טולילה. הן בדו"ח הפעולה שלו והן בהודעתו בפני מח"ש השוטר בן טולילה לא ציין כי הבחין באקדח כלשהו בצד של המנוח (ולא בכל מקום אחר ברכב המזדה). ראו דו"ח פעולה של השוטר אבי בן טולילה מיום 9.12.2003 וכן את הודעתו בפני מח"ש מיום 9.12.2003.

24. יוצא, אפוא, כי גם השוטר תשובה הפר את החובות המוטלות עליו בדין, ואשר פורטו לעיל. חובות אלה מגבילות את שימוש איש הרשות בכוח, גם כאשר הוא מבצע מעצר. תשובה ירה במנוח בחזה מצד שמאל. ירי זה, שבוצע בניגוד לדין, גרם לכל הפחות חבלה חמורה למנוח.

זיהוי מוטעה של רכב המזדה

25. השוטר תומר פרג' הוא שדיווח אודות רכב מזדה שלכאורה נורו ממנו יריות באוויר. הדיווח הועבר בקשר לשני הרכבים שבהם היו שוטרים ואשר השתתפו לאחר מכן באירוע הירי והריגתו של המנוח אל-סעדי.

26. בהודעתו למח"ש פרג' מאשר כי הוא דיווח אודות רכב מזדה לבן אשר יושבים בו שני בני מיעוטים. כמו כן, פרג' מציין באותה הודעה כי הוא לא ראה במו עיניו את ביצוע הירי, אלא הניח כי התבצע ירי, וכי מקורו באותה מזדה לבנה שבה שני בני מיעוטים.

27. פרג' הוסיף כי כאשר הוא ראה את אותה מזדה ושני בני המיעוטים הוא היה במרחק של 7-8 מטרים. לבסוף, פרג' לא אישר כי רכב המזדה שהיה בזירת ההרג הוא רכב המזדה שראה. יודגש, כי רכב המזדה שבוצע כלפיו הירי המשטרתי היה בצבע אפור כסף, וכי ישבו בו שלושה אזרחים ערבים צעירים. לפי השוטרים עצמם הראייה בזירת ההרג היתה טובה¹⁹. פרג' אמר בהודעתו בפני מח"ש, בין השאר, כי:

"הגיע רכב כאשר הייתי צמוד לכביש. הבחנתי ברכב מזדה ובו 2 אנשים ברכב שני בני מיעוטים ברכב יותר מדוייק. אני הייתי במרחק קרוב שחומי עור והצורה החיצונית כאשר הם חלפו על פני הם האטו את המהירות. אני הייתי במרחק של 7-8 מטרים מהם כאשר הבחנתי באור ברקס נדלק. נסעו בנסיעה איטית עוד מס' מטרים, בערך 20 – 25 מטר איבדתי קשר עין איתם....
שאלה: ראית במו עיניך שירו מרכב המזדה?
תשובה: לא.

...
שאלה: מה התיאור שנתת לגבי הרכב?
תשובה: מזדה שני בני מיעוטים ברכב בצבע לבן. מסתבר שטעיתי בצבע היה צבע אפור כסף.
שאלה: ראית את הרכב בזירה?
תשובה: כן.
שאלה: אתה יכול להיות בטוח שהרכב שראית חלף על פניך הוא הרכב שראית בזירה?
תשובה: לא..."

סיכום

28. המנוח מחמוד אלסעדי נהרג מאש המשטרה שהפעילה כוח בניגוד לדין. כדורים חיים רבים נורו לעבר מכונית המזדה שהיה בה המנוח. שניים מהם לפחות פגעו בו ישירות. הכדור הקטלני, שנורה על ידי השוטר קוגן נורה מאחור. השוטר תשובה גם הוא ירה במנוח, בחזה מצד שמאל.

¹⁹ ראו, למשל, דו"ח הפעולה של אפי תשובה מיום 9.12.2003, עמ' 3 שם הוא מציין כי "הראות במקום היתה ברורה. לציין כי הצומת מוארת ומדובר בצומת מרכזית של רחובות מרכזיים אשר היתה מוארת היטב."

29. רק השוטר היורה מקדימה, תשובה, ציין כי המנוח החזיק אקדח וכיוון אותו כלפיו. טענה זו, כמו טענתו כי צעק אקדח בטרם ירה, אינה נתמכת כלל בהודעות עמיתו למשטרה שהיו בקרבתו בעת האירוע.

30. על האקדח שתשובה טען כי כוון אליו לא היו טביעות אצבעות של המנוח או של מי מאלה שהיו איתו ברכב. גם לא נמצאו שרידי ירי כלשהם על ידי המנוח. מכל מקום, השוטר קוגון שירה מאחור לא ראה אקדח כלשהו מכוון כלפיו, וגם לא שמע מישהו צועק אקדח.

31. השוטרים המעורבים באירוע הריגתו של המנוח אל-סעדי קיבלו דיווח אודות מזדה לבנה שיש בה שני בני מיעוטים ושככל הנראה בוצע ממנה ירי. השוטר המדווח, תומר פרג', ראה את הרכב האמור מקרוב, אך לא היה בקשר עין עם הרכב כאשר שמע, לפי טענתו, את הירי עצמו.

32. מכונית המזדה שהיה בה המנוח צבעה אינו לבן, אלא אפור כסף. בתוכה היו שלושה אנשים ולא שניים. עובדות בסיסיות אלה לא גרמו לשוטרים לתהות שמא הם טועים. כפי שמעיד האזרח אריק בראון, הם יצאו מהרכב השכור והחלו לירות לעבר המזדה. הנתון היחיד שהיה לגביו התאמה בין דיווח פרג' למזדה שהיתה בזירת ההרג הוא זהותם הלאומית של הנוסעים ברכב. בלשון השוטרים: "בני מיעוטים".

33. השוטרים, ובייחוד השוטר קוגון והשוטר תשובה ביצעו עבירות חמורות שגרמו להריגתו של אזרח. שוטרים אלה קיפדו את הזכות הבסיסית ביותר העומדת לאדם, היא הזכות החוקתית לחיים.

34. לא ניתן להשלים עם פגיעה כה חמורה בזכות כה יסודית שנגרמת על ידי המשטרה. המסר הבולט למשטרה מסגירת תיק כזה מחוסר אשמה, חרף הראיות הרבות המובילות למסקנה הפוכה, הוא כי ניתן להפעיל כוח בלתי חוקי כלפי אזרחים בכלל, וכלפי אזרחים ערבים בפרט.

35. על יסוד כל האמור לעיל, אבקש כי השוטרים האשמים יועמדו לדין פלילי, לרבות השוטרים יוגב קוגון ואפי תשובה, בין השאר, באשמת הריגה ו/או גרימת מוות ברשלנות (סעיפים 298 ו- 304 לחוק העונשין) וגרימת חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329 לחוק העונשין).

אודה לתגובתך בהקדם.

בכבוד רב,

מרואן דלאל, עו"ד

העתק :
פרקליטת המדינה